

Luka pobrza stubama, te priopći Dujmu, da će ga knez kasnije preslušati; a Jelki, da je i nju njegova milost htjela da kasnije sasluša, jer se ne čuti dobro, pa danas po svoj prilici ne će ni doći u kancelariju; ali on, Luka Kolubrin, molio je kneza, neka bi nju odmah primio, jer ga je ganula njezina velika tuga, pa bi želio, da bude čim prije utješena od milosti njegove ekcelencije.

Kako je Dujam polagano silazio, čuo je dobro svaku Lukinu riječ. Osobito su mu se usjekle one Lukine, da se je on, gadni Luka Kolubrin, založio, da knez primi Jelku!

— Sumnjivo mi je sve to! — propenta Dujam kao sam za sebe kad je dospio do izlaza iz palače. Tad se, ispod onih svodova zaustavi, pogladi svoj mrki brk i sjeti se obećanja što je prošle noći zadao svome kapetanu, da se nitko ne će ni dodirnuti Jelke, osim preko njegove lješine. On sve misli u jednu smisli, okrene se, uniđe kroz ista vrata, popne se do kancelarije i sjedne na zadnju od stepenica, što su vodile na gornji kat. Barbarigova je ložnica bila točno nad kancelarijom koja je bila dolje.

Zadnja dva prepaćena dana ostavila su vidljivih tragova na ubogoj Jelki. Bila je blijeda, ali ta bljedoća nije kvarila njezine ljepote ni dražesti. Dapače, kao da je ta bljedoća umnažala prirodene njezine čari. Ona se je lagano penjala za Lukom, poput ovčice koju vode na klaonicu. Srce joj je kucalo, kao da će provaliti grudi. Kad je pak primijetila, da Luka posiže za kvakom, da otvori vrata na kneževoj ložnici, u sirotici kao da je taj čas stinula krv; ali je ipak, kao po nagonu svrnula svoje divne oči k nebu, te je mišlju svojom zazvala zaštitu Svemogućega Boga i Nebeske Majke sirota. Kad je pak stupila u sobu, sva se je stresla, pogotovu kad se je ogledala naokolo i zamijetila u naslonjaču Marka Barbariga. Luka brže bolje prinese stolac do u sredinu sobe. Ona sjedne, a Luka se postavi iza njezinih leđa blizu prozora.

— Vi ste — počme tobože nehajno Barbarigo — sestra kapetana Petra Tomića?

— Vaša milost to već znade — tiho uzvratila Jelka.

— Je li vas tko nagovorio da dođete danas k meni? Je li vas tko naputio?

— Nije nitko, vaša milosti. Sama sam se odlučila da dođem.

— Sigurno ste, ako je tako, došli, da mi priopćite gdje vam se sada nalazi brat. Jer, on se skriva, da ga moja ruka